

Святославъ за малко врѣмя призель сѣвернѣ-тъ крайдунавскѣ чясть на Българинѣ, и влѣзль въ Дръсть. Слѣдъ това призель много градове и тврѣ-дѣни по Дунава, и сѣднѣль да владѣе въ Малкѣ Прѣславѣ. *) Святославъ ся-награбилъ голѣмо има-не; а Никифоръ ся-зарадвалъ на прѣвѣ-тъ му ра-ботѣ въ Българинѣ, и му пратилъ оште дарове.

Послѣ Никифоръ видѣль, че Святославъ не работи за Византийци-ты, и не си сѣди на думѣ-тъ, та отеднажъ и той си промѣнилъ политикѣ-тъ. Никифоръ проводилъ пратеници до царь Петра и направилъ съѣзъ между Гръци и Българе, и за здравинѣ два-та царя си дали заложници юдинѣ на другъ: Никифоръ зель Петровѣ-ты сѣнове, Бориса и Романа, а далъ дѣца-та на покойнѣй царь Романа, Василина и Константина, и ся-сгово-рили да си помагать сряшто Руссы-ты.

Зимѣ-тъ на 967 год Святославъ прѣкаралъ на Дунава, въ Малкѣ Прѣславѣ. На другѣ-тъ го-динѣ той пакъ отишълъ възъ Българе-ты, и зель бесчловѣчно да плѣни Българскѣ-тъ земѣ. Това нѣшто направило да ся-вдигнѣтъ всичкѣ-ты Блъ-гаре сряшто него. Нѣ тутакси дошла вѣсть до Святослава отъ Кѣневъ, че Печенѣзи малко оста-нѣло да приземать русскѣ-тъ столнинѣ, и да за-робяють майкѣ му и дѣца-та му. Святославъ, штомъ чулъ това нѣшто, за-вѣ-часъ оставилъ Българинѣ и отишълъ въ Кѣневъ, та пропѣдилъ Печенѣзы-ты.

Между това въ Българинѣ царя Петра нѣ-мало: не ся-знае кога е умрѣль: Сѣнове-ти му ся-находили въ Цариградѣ, и Българина останѣла

*) Види-ся да е сегашний Русчукъ.